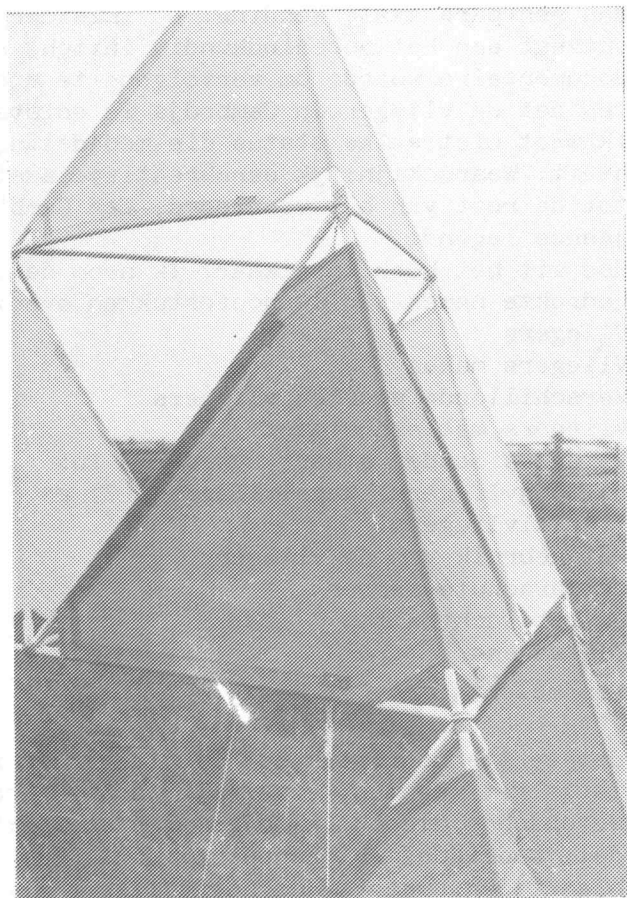

lichte, sterke, draaibare, flexibele en demontabele verbinding gekregen.

Na vele keren vliegeren met windkracht 5 + rukwinden was er niets verschoven. Na een harde landing echter moeten steeds alle verbindingen gecontroleerd worden. Degene die dan het eerst losgewurmd werden heb ik in de tekening gemerkt. Neem - zoals ik later deed - voor deze slangstukken wat meer lengte en het euvel is verholpen.

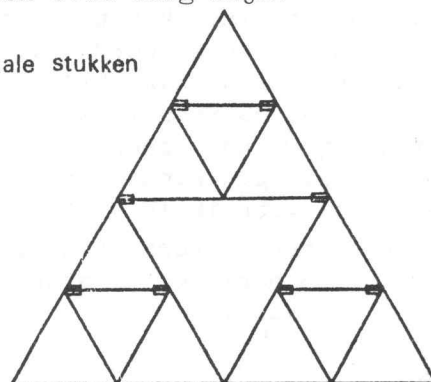
Nu zijn de 12 stokken aan de beurt waarmee we van de grote tetraëder 4 kleine maken. Bij mij zijn ze - bijgewerkt met puntesslijper - 104,2 cm lang. Bepaal voor de juiste lengte weer eerst de snijpunten van de hartlijnen. Zet in het midden van elke stok een merkteken en maak hier één verbinding zoals eerder beschreven.

Zet het geheel in elkaar. Je hebt nu een 4-cellige tetraëder gekregen. Om hiervan een 16-cellige te maken zijn nog 48 kleine stokken nodig. Zaag ze tegelijk op maat en schuin ze af. Denk weer aan de juiste lengte i.v.m. de hartlijnen. Bij mij meet elke stok 51,3 cm.

Zet nu de complete 16-cellige tetraëder in elkaar en controleer alles grondig. Alle hartlijnen moeten even lang zijn.

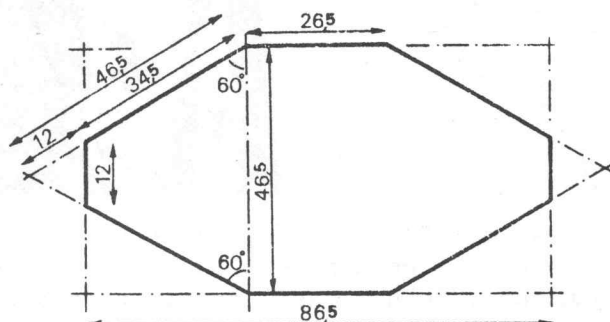
versterking horizontale stukken

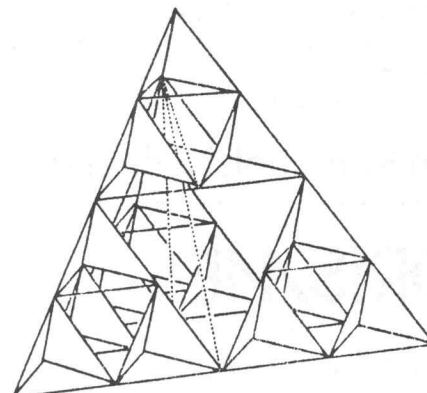
Bespanning.

Maak een mal van karton zoals in de tekening.

Snij 16 cellen uit, spinnakernylon. Zoom alle randen 1 cm om. Hierna worden de kokers gemaakt. De juiste maat van de bespanning betekent enig experimenteren. Het verdient aanbeveling het eerst met een huisvuilzak te doen. De bevestiging aan het frame blijkt uit de illustraties. Maak de kokers niet te klein zodat de stokken met rubbertjes er gemakkelijk door kunnen. De hoekpunten van de kokers scheuren het eerst uit, daarom heb ik ze verstevigd met een stukje biasband.

mal voor bekleding uit karton

de drie scheerlijnen vanuit het toompunt